

گزینه خوبی رو واسه خرید انتخاب کردی! ایشالا به خوشی و سلامتی!!!

راستی درباره پیامک که پرسیده بودی... راستش خیلی تعجب کردم که توی این دوره نمونه همچنان واسه اینجور کارا از پیامک استفاده میکنی! اما خوشحالم که پیامک زدن باعث شده توجهت به این موضوع جلب شه.

درباره تفاوت کاراکتر هایی که گفتی، باید بگم که کاراکتر ها هم مَث هر داده دیگه ای، با زبان باینری (همون صفر و یک خودمون) توی کامپیوتر ذخیره میشن و واسه تبدیل این کاراکترها به صفر و یک، روش های مختلفی وجود داره که بهشون میگیم Encoding؛ به فرآیند تبدیل این صفر و یک ها به داده های اولیه هم میگیم Decoding.

برای انجام این فرآیند Encoding، راه های مختلفی وجود داره که باعث میشه ذخیره سازی یه داده یکسان با روش های مختلف، میزان متفاوتی از حافظه رو اشغال کنه؛ مثلاً اگه بخوام درباره همین کاراکتر ها توضیح بدم، روش های Character Encoding گوناگونی وجود داره؛ معروف ترینشون ASCIIه که هر کاراکتر در این روش، فقط یک بایت از حافظه رو اشغال میکنه و فقط شامل ۲۵۶ تا کاراکتره که متأسفانه شامل حروف پارسی نمیشه ☹؛

و البته در ASCII، به هر کاراکتر یک عدد صحیح بین ۱۲۸- تا ۱۲۷+ نسبت داده میشه که میتونی اونها رو در لینک زیر ببینی!

https://www.w3schools.com/charsets/ref_html_ascii.asp

یه روش دیگه که خیلی مرسوم و معروفه و بیش از ۸۷ درصد صفحات وب رو در سلطه خودش در آورده، UTF-8ه که برای هر کاراکتر، یک یا دو یا سه یا شاید حتی چهار بایت رو ممکنه اشغال کنه و شامل حروف پارسی و خیلی حروف دیگه هم میشه (مث لاتین، یونانی، سیریلیک، عربی، چینی، کره ای، ژاپنی و...) ☺! علاوه بر جامع و کامل بودن، یه امتیاز بزرگی که UTF-8 داره و باعث شده از روش های دیگه جلو بیفته، سازگاریش با ASCIIه؛ یعنی ۱۲۸ کاراکتر اولشون یکسانه با هم.

راستی درباره این تفاوت های دو سه بایتی هم اینو بگم که الانمون رو نبین که دو سه بایت واسمون ناچیزه، اون زمان که کامپیوترای اولیه داشتن توسعه پیدا میکردن، دو سه بایت خیلی بود واسه خودش! (یا به بیان استاد خیاپانی، دو سه پایتِ اون موقع خودش هفت هشت کیگ (الان پود!!!)؛ واسه همین برنامه نویسا و مهندسای اون موقع، سعی میکردن بسته به نیازشون، بهینه ترین روش رو انتخاب کنن تا منابع حافظه ایشون رو به خوبی مدیریت کرده باشن!

درباره تفاوت کاراکتر های فارسی و انگلیسی هم که پرسیده بودی... خب دیگه احتمالن خودت تا حالا به پاسخت رسیدی، کاراکتر های انگلیسی رو میشه با Encoding های ساده تر مثل ASCII ذخیره کرد که حافظه کمتری رو نیاز دارن اما برای کاراکتر های پارسی باید از Encoding های سنگین تر مث UTF-8 استفاده کرد.

با آرزوی موفقیت اشکان شکيبا